

Μήνυμα Μητροπολίτη Δημητριάδος για το νέο έτος 2022

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στην ανάγκη για ανάσα, ελπίδα και ενότητα επικεντρώνεται στο μήνυμά του για το νέο έτος, 2022, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, που έγραψε τα εξής για το ποίμνιο της μητροπολιτικής του περιφέρειας:

Παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα,

Ανατέλλει σήμερα ένας καινούργιος χρόνος, και αναπτερώνει μέσα από τα βάθη της ψυχής μας μία ανάγκη πύρινη και κυριαρχική: Να πορευτούμε στο αύριο με ανανεωμένη τη δύναμη και την ελπίδα. Να ονειρευτούμε, να στοχαστούμε, να ζήσουμε. Όσο ζοφεροί και αν είναι οι καιροί που διανύουμε, όσο ανεξιχνίαστα και αν είναι τα μονοπάτια που βαδίζουμε, όσο προβληματική και αν είναι η καθημερινότητά μας, η Πρωτοχρονιά ζεσταίνει πάντα την καρδιά μας με αυτή τη γλυκειά προσδοκία, γαληνεύει την άγρυπνη ανησυχία μας με μία επαγγελία χαράς.

Έχουμε όλοι τόση ανάγκη τον ανασασμό αυτής της γιορτινής ημέρας. Κρατάει για μας μία πύλη ανοιχτή στην ελπίδα, ακόμη και όταν κλείνουν οι περισσότερες πόρτες ολόγυρά μας, όπως συνέβη το έτος που διανύσαμε. Αντικρύσαμε με πόνο πόρτες εργασίας σφραγισμένες, πόρτες φίλων απρόσιτες, πόρτες εντατικών κλειστές, καρδιές κλειδωμένες. Μετρήσαμε πληγές, παλέψαμε με τον εαυτό μας, αριθμήσαμε απώλειες. Κάποιοι που πέρυσι γιόρταζαν μαζί μας, φέτος δεν είναι ανάμεσά μας. Έχουμε ακόμα έντονη την αίσθηση της παρουσίας τους, νωπή και ζωντανή την εικόνα τους, το χαμόγελο, το βλέμμα, τη ζεστασιά της φωνής τους. Η παγκόσμια δοκιμασία της πανδημίας μπορεί να έσπειρε πόνο στα αυλάκια της γης, πλην όμως η αγάπη του Θεού «το πικρόν εις γλυκύ μεταποιείται». Και από την πιο σκοτεινή άβυσσο μπορεί να ανατείλει την ελπίδα. Μέσα από το πρίσμα της, το δάκρυ αναλύεται σε ουράνιο τόξο, και η θλίψη παιδαγωγεί.

Είναι αλήθεια, ότι από την πανδημία προέκυψε μία απρόσμενη παιδαγωγία, που διαπερνά σήμερα όλες τις λεπτομέρειες της ζωής μας. Η απειροελάχιστη οντότητα ενός ιού υπήρξε αρκετή να ταπεινώσει την έπαρσή μας, να αλλάξει τον τρόπο που βλέπουμε τα πράγματα, να σμιλέψει καθοριστικά μία νέα οπτική στην ψυχή μας.

Έτσι, ατενίζουμε σήμερα σοφότεροι την ανατολή του Νέου Έτους. Εκτιμούμε, πλέον, τα καθημερινά δωρήματα του Θεού, που ίσως τα θεωρούσαμε έως τώρα δεδομένα, και τα προσπερνούσαμε με αδιαφορία. Χαιρόμαστε για την υγεία μας, καθώς συνειδητοποιήσαμε, αίφνης, πόσο ανεκτίμητο αγαθό είναι, αλλά συνάμα και πόσο εύθραυστο. Είμαστε ευγνώμονες για την παρουσία δίπλα μας ανθρώπων, που μας αγαπούν και μας νοιάζονται. Αναγνωρίζουμε την ευλογία της κοινωνίας με τους αδελφούς μας στη σύναξη της εκκλησίας. Μάς ενθαρρύνει η δυνατότητα να μοιραζόμαστε μαζί τους την πίστη αλλά και την πτώση, τη χάρη αλλά και τις

δοκιμασίες. Αναπόσπαστα ενωμένοι «τω συνδέσμω της αγάπης», συσπειρωμένοι σε κοινό αγώνα προσευχής και επίκλησης του Θεού ελέους. Μας κάνουν ευτυχισμένους μικρές στιγμές χαράς, που ποικίλουν την μονοτονία της καθημερινότητάς μας. Μπορεί να διδαχθήκαμε με μέθοδο επώδυνη την αξία της ελευθερίας στις κινήσεις μας, στην επικοινωνία και στις συναναστροφές μας, εμπεδώσαμε, όμως, εν τέλει πόσων αγαθών είμασταν έως τώρα αμνήμονες και αγνώμονες. Γι' αυτό και στεκόμαστε σοφότεροι σήμερα στο κατώφλι του Νέου Έτους. Είμαστε πρόθυμοι τη νέα χρονιά να κινηθούμε αποφασιστικά, για να επανορθώσουμε την όποια αμέλειά μας. Είμαστε αποφασισμένοι να εστιάσουμε και να επιδοθούμε σε ό,τι καταξιώνει την υπόστασή μας πάνω στη γη.

Ας διαφυλάξουμε πρώτιστα το δώρο της υγείας μας. Στην απειλή της ασθένειας, που μαστίζει ολόκληρο τον πλανήτη, ας προτάξουμε τη λογική μας. Αν μέχρι τώρα αποδειχθήκαμε υπέρμετρα αλαζόνες, αγνοώντας τις υποδείξεις των ειδικών, ας αναθεωρήσουμε την νοοτροπία μας, και ας εγκαινιάσουμε μία νέα τακτική. Γνωρίζουμε τους τρόπους να περιφρουρήσουμε την υγεία μας, να προστατεύσουμε τους συνανθρώπους μας, να αποδείξουμε έμπρακτα το ενδιαφέρον και την αγάπη μας για εκείνους. Έχουμε ήδη τις προϋποθέσεις, έχουμε και τα μέσα. Ας κινηθούμε με πνεύμα υπακοής, με σύνεση, και επίγνωση των πράξεών μας.

Ας διαφυλάξουμε την ενότητά μας. Ας χαρίσουμε αφειδώλευτα τη στοργή μας, σε όσους βιώνουν την πνιγμονή της απέραντης μοναξιάς τους. Ας σπείρουμε ολούθε αγάπη, χωρίς επιφύλαξη, χωρίς υστεροβουλία, χωρίς αντάλλαγμα, «έτσι, για να μοσχοβολήσει ο κόσμος», όπως θα έλεγε ο στοχαστής. Στον όποιο δε φανατισμό, που μας απειλεί με διχασμό και διάσπαση τούτο τον καιρό, ας αντιτάξουμε τη σωφροσύνη, την ομοφροσύνη και την ομοψυχία μας.

Ας χαρούμε, τέλος, τον χρόνο που μας χαρίζεται. Ήδη η σκέψη μας περιδιαβαίνει τα μονοπάτια του βίου μας, και αναμετρά με ευγνωμοσύνη χρόνια σπαρμένα με αναρίθμητες ευεργεσίες, στιγμές που σμίλεψαν άλλοτε με το χαμόγελο και άλλοτε με το δάκρυ τις πτυχές του βίου μας. Και, ιδού, η αγάπη του Θεού ξεδιπλώνει και πάλι μπροστά μας μία νέα χρονιά, δώρο ανεκτίμητο, που μπορεί να δώσει νόημα και υπόσταση στα βήματα και τα όνειρά μας. Μας προσφέρεται η δυνατότητα στην κάθε στιγμή να δώσουμε διάρκεια, φως και μία προοπτική αιωνιότητας.

Ανατολή του Νέου Έτους σήμερα! Μέσα σε μία γιορτινή ατμόσφαιρα δώρων, ευχών και προσδοκιών, μία πύλη ανοιχτή στην ελπίδα, μία παρηγορία σε όλους, που ζούμε την θλίψη της θνητής μας σάρκας, την οδύνη της πτωτικής μας σφραγίδας, τον πόνο για τις αστοχίες μας και τα σφάλματά μας. Όσοι συντηρούμε ψήγματα πίστης

μέσα μας, ας επιρρίψουμε την ελπίδα μας επί τον Κύριόν μας, ας Τον δοξάσουμε για την παρουσία και την αλήθειά Του, για το έλεος και την αγάπη Του. Έχουμε αδιάψευστή τη βεβαιότητα ότι ζει Κύριος ο Θεός, Εκείνος που νοηματοδοτεί το μέλλον και την προοπτική μας. Εκείνος ας ευλογήσει τον «νέον ενιαυτόν της χρηστότητός Του». Και ας μας αξιώσει να βιώσουμε τη δική Του ειρήνη και την εμπειρία της αναφαίρετης χαράς, τον συγκλονισμό της Θείας αγάπης και την αγαλλίαση της εράσμιας παρουσίας Του. Αμήν.

Καλή και ευλογημένη χρονιά!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ